

[Svend Jørgensen.]

rier ikke bliver en Slags Forsøgskaniner, men gennem deres Undervisning, selv om den sker ad nye Veje, føres frem til det Standpunkt, der er bestemt igennem de gældende Regler for Læreruddannelsen, og saaledes at de ikke betragtes som en særlig Slags Lærere fra et særligt Seminarium. Det vil altsaa kort sagt sige, at disse Lærere hverken ved Optagelsen eller den afsluttende Eksamen maa stilles ringere end andre Seminarister. Lovforslaget er altsaa kun et lille Skridt i Retning af det, der ønskes af Lærerorganisationerne og formentlig ogsaa af den nedsatte Kommission, men det er dog et Skridt i den rigtige Retning, og ogsaa et Skridt, der i høj Grad er ønskeligt, og jeg kan derfor heller ikke tænke mig andet end, at det vil blive hilst med Glæde i Skolekredse, ikke mindst paa de Seminarier, hvor man er interesseret i en virkelig Fornylse af vor Skoles Undervisning og Undervisningsmetoder. Derfor vil jeg have Lov til at sige fra dette Sted, at den højtærede Undervisningsminister skal have Skolens Tak for sit friske Initiativ.

Hvad den Bemyndigelse, som, hvis Lovforslaget ophøjes til Lov, gives Ministeren, i øvrigt gaar ud paa, er ikke saa let at præcisere, fordi hele Lovforslaget kun omfatter 6 Liniers Tekst, som endda tilmed er ret intetsigende. Jeg har den Tro, at den højtærede Undervisningsminister vil vide at finde de passende og rette Rammer omkring den paatænkte Fornylse. Det ligger for øvrigt ogsaa i Sagens Natur, idet der aldeles ikke er Tale om at paatvinge et eller flere Seminarier en særlig Undervisningsform; den Undervisningsform, der skal fremgaa i Henhold til dette Lovforslag, maa fremgaa af Forhandlingerne imellem Ministeren, de paagældende Seminarier og Seminariemyndighederne, og det vil altsaa sige, at nye Undervisningsformer kun vil kunne indføres paa de Seminarier, der virkelig ønsker det og retter Henvendelse derom til Ministeren. Jeg tror nu ikke, at det bliver mange Seminarier, der gaar ind for dette Forsøgsarbejde, og de Seminarier, der gør det, og ikke mindst deres Elever, bør derfor have saavel Ministeriets som Seminariemyndighedernes ganske særlige Bevaagenhed.

Det er allerede præciseret baade af den højtærede Minister og fra anden Side, at Optagelsesprøven for disse Elever ikke skal forringes, at den nugældende Fagrække paa de paagældende Seminarier ikke ændres, og at Eleverne føres frem til et Standpunkt, der ikke er ringere end det nuværende. Men naar det er sagt, skal det ogsaa understreges,

at hvis det hele skal have nogen Værdi, maa Undervisningen lægges an paa en anden og friere Maade end den nugældende. Der maa lægges større Vægt paa Emneundervisning, være større Frihed til Speciallæsning, Adgang til Specialopgaver, mere frigjort praktisk Færdighed, udvidet Adgang til Undervisning i Skolehygiejne, Særundervisning af svagt begavede Børn, Adgang til Indøvelse af Standpunktsprøver o. lign., alt sammen noget, som ganske vist ikke er ukendt inden for Seminarierne i Øjeblikket, men som der efter min Mening ofres alt for lidt Tid paa, fordi man især skal stille henimod en afgørende Eksamen og dens Resultater.

Det er altsaa givet, at de Seminarier, der gaar ind for en saadan Undervisning, ogsaa maa have en særlig Undervisningsplan, en meget friere Læseplan, og hvad der ikke er det mindst vigtige, Lærere, der er virkelige Personligheder. De maa vel endelig ogsaa have en anden Eksamensform, som mere lægger an paa at vise Elevens Modenhed gennem skriftlige Udarbejdelser og praktiske Øvelser og mindre viser hans Kundskabsmængde, og det vil formentlig medføre Indskrænkning i den mundtlige Eksamen med dens ofte meget tilfældige Resultater.

Jeg tror nok, man kan forlange, at disse Forsøgsklassers Elever maa have samme Eksamensbevis som andre Lærere. Jeg tror ikke, det vil være rigtigt at lade dem nøjes med en Art Modenhedsbevis, men jeg saa meget gerne, at Eksamensbeviset blev bilagt en Art Modenhedsbevis. Det er rimeligt, at Eleverne fra Forsøgsklasserne skal naa de samme Maal som alle andre Lærere, men de skal altsaa naa dem ad andre Veje. Det vil have een Forudsætning, Velvilje fra Ministeriets, Seminarieilsynets og de beskikkede Censurers Side, for jeg tror heller ikke, man kommer udenom beskikkede Censorer ved disse Læreres Afgangseksamen, selv om man lader mundtlig Eksamen bortfalde i enkelte Fag. Jeg vil mene, som Ministeren gav Udtryk for det før, at det saa vilde være rimeligt at erstatte Eksamen i disse Fag med skriftlige Besvarelser, som ogsaa gik til beskikkede Censurers Bedømmelse.

Jeg bemærkede, at man i det andet høje Ting ved Behandlingen af Lovforslaget var inde paa en Tanke, som ikke er berørt endnu i denne Debat. Det er den, at det maaske vilde være rimeligt, at de Seminarier, som tager Tanken om den nye Undervisning op, havde Parallelklasser, saadan at en Elev, der eventuelt ikke følte sig tilfreds med Undervisningen i den skitserede Form